

en Forhøielse af Soldaternes Lønning. Der huffer det ærede Medlem imidlertid seil, thi den Side af Salen, hvortil det ærede Medlem sigtede, har været meget villig til at give sin Stemme til en Forhøielse af de lavere Lønninger ved de Forslag, som have været forelagte. Det er netop Medlemmer fra den modsatte Side, som i deres Sver for, at de høiere Lønninger skulde have et lignende Tilleg, have bevirket, at Sagen er gaaet i Stikker. Jeg veed nok, at det ærede Medlem vil se at komme bort deraf, men det vil ikke lykkes ham. Derefter brugte det ærede Medlem et ueget kraftigt og fastigt Udtryk, idet han nemlig talte om letfindige Forslag. Det skulde være et letfindigt Forslag af mig, naar jeg foreslaar Soldatens Lønning sat til 32 β om Dagen. Ja, saa er der virkelig Meget, som er letfindigt, men jeg skal huffe dette Udtryk af det ærede Medlem. Naar vi komme til at tale om Embedsmændenes Lønninger, turde det være, at jeg kunde faae rig Leilighed til at optage dette Udtryk og at anvende det paa en mere passende Maade, end den, hvorpaa det ærede Medlem her har anvendt det. Det skulde være letfindigt af mig at foreslaa 32 β , skjøndt det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Th. Kruse) paa en saa korrekt og slaaende Maade har opstillet en Beregning over, hvad Soldaten behøver. Hvor meget det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds end gjør Løier med, at der til en Flaske Ol blev beregnet 4 β — jeg indrømmer, at man godt kan faae Ol , som man kan være tjent med at drikke, til en Pris af 3 — har dog det ærede Medlem fra Ribe Amt Net i, at Udgiften til Ol ikke er ansat for høit, idet een Flaske maa siges at være for lidt. Hvad der navnlig undrer mig, er, at de militære Herrer ikke godkjende det gamle Udtryk, at den Ol og Mad er Selden ingen Ting, og at de ville knibe paa de Smaastillinger, der udtræves for at faae Soldaten saa godt udstyret, som det er nødvendigt, naar han skal udføre sin Pligt paa en forsvaerlig Maade. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. B. Jensen) søler sig som den naturlige Talsmand for Soldaterne paa dette Omraade. Dette har jeg ikke Noget imod, naar han blot vil tillade os Andre lige saa vel at betragte os som Talsmænd for Soldaterne som han; thi det er vore Sømmel, der ere Soldater, og jeg lader mig i alt Fald ikke skyde til Side, naar der er Tale om at værne om Soldaten. Jeg vil sige de Herrer, at jeg har selv været Soldat, og de Herrer kunne tro, at jeg har rige Minder fra min Soldatetid med Hensyn til det Tilfyn, Overbefalingsmændene føre med Soldaten, og med Hensyn til den Omsorg der ham, de lægge for Dagen. Jeg huffer nok det af de Herrer saa yndede Princip, at Staten skal forpleie Soldaten, og jeg kunde, om jeg vilde, fortælle det ærede Medlem mange morsomme Ting dærom. Naar Soldaten kom til at farambolere

med Marketerenderen om Maden — og det sandelig ikke uden Grund — kunde man vel faae Kompagnidetsen derhen, om han end gjorde det høist nødigt, og faae ham til en Gang imellem efter stærk Opfordring at tage en Ste og smage lidt paa Maden; men det var da ogsaa det Hele. Naar i øvrigt det ærede Medlem væsonnerede som saa, at Overbefalingsmændene i Hæren ere de naturlige Talsmænd for Soldaten, i Serbeleshed paa det Omraade her er Tale om, kunde jeg anerkjende det, hvis de levede paa samme Maade og paa lignende Vis som Soldaten; men naar de dagligdags leve med Østers og Vin i Modsatning til, hvad Soldaten lever af, anerkjender jeg ikke de Herrer Overbefalingsmænd for at være naturlige Talsmænd for Soldaten i denne Sag (Munterhed). Ja, det finde de ærede militære Herrer saa morsomt, og jeg vilde ogsaa finde det morsomt, hvis jeg havde Raad til at leve af Østers og Vin. Dette siger jeg ikke som nogen Bebreidelse imod de Herrer, thi de maa for mig gjerne spise saamange Østers og drikke saamegen Vin, de ville, naar der kun ikke derfor bliver Tale om at appellere til vore Lommer. Efter det kun ikke, skal jeg ikke blande mig i, hvorledes de Herrer Overbefalingsmænd leve. Hvad der derimod faldt mig for Brytet, var, at de Herrer paaberaabe sig, at de mere end vi Andre ere naturlige Talsmænd for Soldaterne, naar der er Tale om disses Lønning. Jeg fastholder vedblivende, at 32 β ikke er mere, end hvad der behøves til det aller-nødtørstigste Livsophold, og jeg er da ogsaa vis paa, at det vil gaa enhver Anden, som det er gaaet det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds, nemlig at han vil være ude af Stand til at benegte, og derfor stikende maa godkjende, at det Regnestykke, som det ærede Medlem fra Varde (Th. Kruse) har opstillet, er rigtigt, saaledes at man snarere maatte kræve 36 β end 32 β , og saa er dette ærede Medlem endda gaaet saa vidt, at han har strøget Tobak og Brændevin! Brændevin vilde jeg nødigt, at Soldaten skulde undvære; Tobak derimod kunde jeg mene, at han kan undvære, naar han ikke har Raad til at kjøbe den. Jeg vil endog sige, at Brændevin ikke er af den Slags Artiller, som ere nødvendige for at opholde Livet, men det skulde undre mig, om de militære Herrer ikke ville finde, at Soldaten bør have en Snaps til sin Mad. De Herrer kunne nu imidlertid opstille Regnestykket som de ville, og beregne Middagsmaden — med Hensyn til hvilken det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds jo paaftaar, at 12 Skilling er tilstrækkeligt — hvorledes de ville, saa er og bliver Resultatet saaledes, som det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds har opstillet. De Herrer ville ikke være i Stand til at kunne paavise Andet, end at 32 β daglig er den nødtørstigste Sum, man kan byde en Mand, af hvem der forlanges,